

[Gillstrup]

hvervs- og Selskabsstyrelsen, eller hvad man nu ellers kan finde frem til. Det er hverken andet eller mere end ganske almindelige statslige forvaltningsmyndigheder, hvilket vi altså nu til overmål har fået fastslået af Justitsministeriets lovfdeling med certificering fra landets statsminister ad flere omgange.

Forholdet er nemlig det vedrørende både ATP og Lønmodtagernes Dyrtdsfond: 1) At de alene begrunder deres eksistens og virksomhed på en lovgivning; altså er de en del af den offentlige sektor. 2) Denne lovgivning er særdeles specifik med hensyn til, både hvordan de skal have penge, hvordan de skal administrere pengene, hvem der skal administrere pengene, hvad de, der administrerer pengene, skal foretage sig, og hvem pengene senere skal uddeles til, f. eks. ældre mennesker eller enker.

Da direktøren for ATP – han hedder vist Palle Simonsen – kom til det resultat, at han gerne ville have lov til at påtage sig en eller anden entreprisekontrakt for nogle pensionskasser, måtte han gå her til Folketinget, og Folketinget måtte gennemføre en lov, hvorefter ATP fik lov til det.

Alle midler, der er kommet ind i ATP eller Lønmodtagernes Dyrtdsfond, er kommet ind i kraft af én eneste ting, nemlig skatteudskrivning og alene skatteudskrivning.

For så vidt angår Lønmodtagernes Dyrtdsfond er det helt klart, at den har sin grundkapital i form af en overførsel fra statskassen af et beløb. Men for ATP's vedkommende er det helt klart, at de penge, der indbetales til ATP, er skatter og intet andet end skatter. Det er ganske almindelige skatter, som indbetales til ATP. Det er nemlig pligtige beløb, som indbetales i henhold til lovgivning, og hvor enhver person er pligtig at indbetale. Når man ikke spiser marcipanbrød, skal man ikke betale marcipanbrødsafgift, men når man er inde i et lønforhold af en eller anden art, skal man betale indkomstskat af lønnen, og man skal betale et ATP-bidrag af lønnen. Det er ganske klart fastsat ved lov.

Derfor er det en del af den offentlige sektor fuldt på lige fod med den øvrige offentlige sektor. Da det er landsdækkende, er det hverken amtligt eller kommunalt, og derfor er det så ganske givet den statslige del af den offentlige sektor, Lønmodtagernes Dyrtdsfond og ATP befinder sig i. Og da der hverken er tale om

dømmende eller om lovgivende virksomhed, er der tale om forvaltningsvirksomhed, og derfor er det fuldstændig korrekt, når justitsminister og statsminister til udvalget har indberettet det ganske klare faktum, at der er tale om en statslig forvaltningsmyndighed, og det er fuldstændig begrebsforvirring og fuldstændig useriøst, når fru Helle Degn ud fra sin ønsketænkning mener, at disse forstenede, senile organisationer, som jeg startede min tale med at rose, nu kan rende rundt og tro, at det skam er noget af deres suveræne egenbeføjelse. Ligesom enevoldskongen i sin tid havde sine prerogativer, skal dette her uafhængigt af staten være en del af prerogativerne. Ligesom man kunne gå på jagt i Dyrehaven og få den første sneppe til sine middagsborde, få den første brudenat, eller hvad der kunne være tale om, skulle ATP og Lønmodtagernes Dyrtdsfond være noget, som bestemtes af Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen. De har ikke nogen som helst anden beføjelse end den, de har som offentligretlige udøvere af statslig forvaltningsmyndighed.

Derfor er det helt rigtigt, at når Folketingets flertal desværre vedtager denne lovgivning for statslige forvaltningsmyndigheder, gælder den umiddelbart også for de statslige forvaltningsmyndigheder, der hedder ATP og Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Der er ikke nogen som helst forskel på det, men det lykkeligste ville selvfølgelig være, at man ikke vedtog det, idet man fulgte – for blind høne kan også finde et korn, og det gælder altså også Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen – henstillingen om at lade være med at fremme denne tredjebehandling til endelig afgørelse, eller, hvis man endelig vil fortsætte, at man så fulgte det, som Dansk Arbejdsgiverforening siger, nemlig at det væsentlige her er at få de bedste mennesker til de rigtige job.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Hr. Gillstrups argumentation gik på, at vi, der støttede dette forslag, åbenbart ikke mente, at det, der var vigtigt i denne sammenhæng, var kvalifikationerne. Jeg må gøre hr. Gillstrup opmærksom på, at vi naturligvis mener, at det til enhver tid er kvalifikationerne, der skal spille en rolle. Så det er noget vrøvl at sige, at vi, der går ind for dette forslag, ikke synes, at kvalifikationer skal spille en rolle.